

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

20. 11. 2023 - 26. 11. 2023

motto týdne:

„Nebesa vypravují o Boží slávě.“

PONDĚLÍ 20. 11. blah. Anny Kolesárové, mučednice čistoty

Lk 18,35-43; Žl 119,53.61.134.150 Komentář: **1 Mak 1,10-15.41-43.54-57.62-64**
Spolu s novým stylem, vnuceným řeckou nadvládou, přichází porušení zákona, oddání se modloslužbě. Dnes, jako tenkrát, je potřeba jít někdy proti proudu!

ÚTERÝ 21. 11. památka zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě

Lk 19,1-10; Žl 3,2-3.4-5.6-7 Komentář: **2 Mak 6,18-31**

I z nedávné doby ke mně mluví vzory statečnosti a odporu. Následování Ježíše předpokládá odvahu postavit se většině. Připravuji se na to?

STŘEDA 22. 11. památka sv. Cecílie, panny a mučednice

Lk 19,11-28; Žl 17,1.5-6.8+15 Komentář: **2 Mak 7,1.20-31**

Matka, která dodávala odvahu svou statečností, je vzorem pro naše chování v církvi. Odvážné ženy, které povzbuzovaly své vězněné muže, ač byly nezřídka nucené k rozvodu. Vzor pro každodenní nesení břemene v dobách klidných!

ČTVRTEK 23. 11. sv. Kolumbána, opata

Lk 19,41-44; Žl 50,1-2.5-6.14-15 Komentář: **1 Mak 2,15-29**

Horlivost pro Hospodina, dnes těžko pochopitelná! Proto říkáme, že je málo „povolání“. Vycházela z dobrovolného rozhodnutí obětovat se a nešlo-li jinak, odejít z civilizace na poušť. A odtamtud zachraňovat...

PÁTEK 24. 11. památka sv. Ondřeje Důng Łaça, kněze, a druhů, mučedníků

Lk 19,45-48; Žl 1 Kron 29,10bc.11abc.11d-12 Komentář: **1 Mak 4,36-37.52-59**

Radost a obnova národa začaly obnovou chrámu. Poučné i pro nás: zůstane jen to, co je napojené na Boha.

SOBOTA 25. 11. sv. Kateřiny Alexandrijské, panny a mučednice.

Lk 20,27-40; Žl 9,2-3.4+6.16+19 Komentář: **1 Mak 6,1-13**

Král Antioch, který šířil násilí, umírá v zoufalství. Na konci církevního roku mohou vzpomenout na všechny pronásledovatele církve. Ne s pocitem msty a zadostiučinění, ale spíš s lítostí...

Ježíše Krista Krále - Cyklus A - 26. 11. 2023

Když sledujeme velké ceremonie např. při korunovaci anglického krále, můžeme být uneseni obřadností. V dnešním evangeliu Ježíš vykresluje poslední soud. Nepřipomíná to slavnostní inaguraci. Klíčové nebudou tituly a medaile. Co je tedy to podstatné, co člověku otevírá Boží království?

1. ČTENÍ

V 6. stol. př. Kr. je Izrael ve vyhnanství v Babylonii. Ezechiel nejprve vysvětlil, proč tragické události nastaly. Nevěrnost Izraele byla již nesnesitelná. Ale nyní Bůh vyhláší milost (kap. 33–39). 34. kapitola kritizuje špatné pastýře, kteří místo ovcí pásli sebe. Proto se Hospodin sám stane pastýřem lidu...

Ez 34,11-12.15-17

Tak praví Pán, Hospodin: „Hle, já sám vyhledám své stádo a ujmu se ho. Jako se pastýř stará o své stádo, když je mezi svými rozptýlenými ovci, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam se rozprchly v mlhavém a mračném čase. Já budu pást své stádo, já jim dám odpočinek – praví Pán, Hospodin. Budu hledat ztracené, zpět přivedu rozptýlené, obvážu zraněné, posílím slabé, budu střežit tučné a silné, pást je budu svědomitě. Co se pak týká vás, moje stádo – tak praví Pán, Hospodin – budu soudit mezi ovci a ovci, mezi berany a kozly.“

ŽALM 23

*Téma pastýře se odrazí v překrásné modlitbě žalmisty.
Tato slova mohou být i naší modlitbou.*

Odpověď: Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.

**Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám,
– dává mi prodlévat na svěžích pastvinách.**

**Vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout. – Občerstvuje mou duši,
– vede mě po správných cestách – pro svoje jméno.**

**Prostíráš pro mě stůl – před zraky mých nepřátel, – hlavu mi mažeš olejem,
– má číše přetéká. Štěstí a přízeň mě provázejí – po všechny dny mého
života, – přebývat smím v Hospodinově domě – na dlouhé, předlouhé časy.**

2. ČTENÍ

Svatý Pavel vysvětluje téma posledního soudu. Avšak text postupně dostává spíše charakter oslavy. Tato slova lze číst nejen jako věčný popis událostí konce světa, ale i jako velkolepý obraz Božího vítězství.

1 Kor 15,20-26.28

Bratři! Kristus vstal z mrtvých, a to jako první z těch, kteří zesnuli. Protože smrt přišla skrze člověka, přijde skrze člověka také vzkříšení mrtvých. Jako totiž pro spojení s Adamem všichni propadli smrti, tak pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu. Ale každý v tom pořadí, jaké mu patří: na prvním místě je Kristus, pak ti, kteří jsou Kristovi, až přijde. Potom nastane konec, až odevzdá své království Bohu a Otci a až zlomí vládu všech možných knížat, mocností a sil. On totiž musí kralovat, „dokud mu Bůh nepoloží všechny jeho nepřátele k nohám“. Jako poslední nepřítel pak bude

zničena smrt. A až mu bude všechno podřízeno, tehdy se i sám Syn podřídí tomu, který mu všechno podřídil, aby byl Bůh všechno ve všem.

EVANGELIUM

Text navazuje na předchozí neděli a zakončuje Ježíšovo veřejné vystoupení velkolepým obrazem posledního soudu. Podobenství odpovídá na zásadní otázku, podle čeho budeme souzeni na konci života. Opakování příkladů zvyšuje důstojnost a závažnost celé scény.

Mt 25,31-46

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na svůj slavný trůn a budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Ovce postaví po své pravici, kozly po levici. Tu řekne král těm po své pravici: ‘Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.’ Spravedliví mu na to řeknou: ‘Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a dali jsme ti najíst, žíznivého, a dali jsme ti napít? Kdy jsme tě viděli na cestě, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme k tobě?’ Král jim odpoví: ‘Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.’ Potom řekne i těm po levici: ‘Pryč ode mne, vy zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly. Neboť jsem měl hlad, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít; byl jsem na cestě, a neujali jste se mě, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě; byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.’ Tu mu na to řeknou také oni: ‘Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého, na cestě nebo nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?’ On jim odpoví: ‘Amen, pravím vám: Cokoli jste neudělali pro jednoho z těchto nejposlednějších, ani pro mne jste neudělali.’ A půjdou do věčného trápení, spravedliví však do věčného života.“

K ZAMYŠLENÍ

Není to trochu nudné čtení, slyšet v evangeliu stejná slova o posloužení třikrát, resp. čtyřikrát? Dnešní moderní svět není zvyklý na opakování se. Ale poslední Kristovo veřejné vystoupení v Matoušově evangeliu je momentem slavnostním. Musí to pochopit každý, nikdo se nemůže vymlouvat. V Pánově otázce vůbec nezazní téma zbožnosti, modlitby, zachovávání předpisů ... Ptá se pouze, jak jsi sloužil druhým! Snad by se dalo shrnout, že vztah k druhým lidem je řídicím faktorem pro vstup do Božího království. A opakem je lhostejnost, neochota, laxnost. Obraz posledního soudu nemusí být hrozbou, ale povzbuzením pro každého, kdo se snaží, i když se mu zdá, že to je málo. Pán se ptá i na nejdrobnější snahu a každá taková má velký význam.